

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr.Lex András ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr.Marczingós László ügyvéd által képviselt **I.r.**, a dr.Szabó Attila ügyvéd által képviselt **II.r.** és **III.r. alperesek** ellen kölcsöntartozás megfizetése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. január 13. napján kelt 4.P.21.491/2008/29. számú ítélete ellen a felperes részéről 30. és 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I-II-III.r. alperes részére együttesen járóan 150.000,- (Egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében kérte egyetemlegesen kötelezni az I-III.r. alpereseket 7.605.000,- forint tőke, ennek 2007. június 29. napjától számított törvényes késedelmi kamatainak, valamint a felmerült perköltség megfizetésére.

Előadta, hogy az I. és II.r. alperesek részére kölcsönt nem folyósított. Követelése ezen alperesekkel szemben abból ered, hogy az ügyvezetésével működő "A" Kft. nyomdagépet értékesített a III.r. alperesnek 21.000.000,- forintos vételáron. Vételár fele részét az "B" Kft. egyenlítette ki, míg a másik fele részét 10.500.000,- forint összegben az I. és II.r. alperesek vállalták megfizetni. Fizetési kötelezettségüknek azonban csak 2.895.000,- forint erejéig tettek eleget.

Egyben csatolta a 2009. szeptember 23. napján kelt engedményezési szerződést, amelyben a "A" Kft. 7.605.000,- forint összegű követelését a felperesre engedményezte.

Álláspontja szerint az iratokhoz csatolt kölcsönszerződés színlelt, amely a nyomdagép adásvételi szerződését leplezi és ezen szerződésben a III.r. alperesi vevő tartozásáért az I. és II.r. alperesek készfizető kezesi felelősséget vállaltak.

Az alperesek a felperes keresetének az elutasítását kérték. Azt nem vitatták, hogy a kölcsönszerződés színlelt, hiszen az alperesek egyike sem kívánt kölcsönt felvenni a felperestől, készpénz átadására illetve átvételére nem került sor.

Hangsúlyozták, hogy a III.r. alperes a perben nem álló lízingcéggel kötött adásvételi szerződést, amely konkrét vételárat tartalmazott, ez az összeg pedig megfizetésre került a felperes részére. Ezen adásvételi szerződésnek a jelen peres felek egyike sem volt részese, így ezen perben nem lehet vizsgálni e szerződés érvényességét, mivel ennek perjogi akadálya van.

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy egyetemlegesen fizessen meg az alpereseknek 475.000,- forint perköltséget.

Ítéletének indokolása szerint elsődlegesen azt vizsgálta, hogy színlelt szerződés-e a "A" Kft. és a III.r. alperes között a RF típusú nyomdagépre vonatkozó adásvételi szerződés.

Megállapította, hogy a 2006. október 20. napján a felperes valamint az I. és a II.r. alperesek között létrejött kölcsönszerződésben félként sem a "A" Kft. sem a III.r. alperes nem szerepel. A becsatolt iratokból megállapítható, hogy a nyomdagépre vonatkozó adásvételi szerződés a "A" Kft. és az "B" Kft. között jött létre 10.500.000,- forintos vételáron. Ezen adásvételi szerződést a vételár színleltségére hivatkozással nem támadták meg, így a nyomdagép érvényesen kikötött vételára a szerződés szerint 10.500.000,- forint.

Mivel mind az adásvételi, mind a kölcsönszerződésben mások a szerződő felek, továbbá a felperes az adásvételi szerződést a vételár színleltége miatt nem támadta meg, a megyei bíróság álláspontja szerint a kölcsönszerződés a nyomdagépre vonatkozó színlelt adásvételi szerződésnek nem tekinthető.

Ezt követően vizsgálta, hogy a hivatkozott kölcsönszerződésben az I. és II.r. alperesek készfizető kezesi felelősséget vállaltak-e.

A perben a nyomdagép 10.500.000,- forintos vételárát az "B" Kft. vevőnek kellett a "A" Kft. eladó felé kiegyenlíteni. A vételárra vonatkozó készfizető kezesi szerződés tehát az I. és II.r. alperes és a "A" Kft. között jöhetett volna létre. A készfizető kezesség vállalás tényének a szerződésből egyértelműen ki kellett volna derülnie. A kölcsönszerződés azonban sem a szerződő felek személyét tekintve, sem a szerződés tartalmát nézve a fenti feltételeknek nem felel meg, ezért nem megalapozott a felperes azon hivatkozása, hogy ez készfizető kezesi szerződést leplezne.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a módosított keresetének történő helyt adást, az alperesek perköltségben való marasztalását.

Fellebbezésében mindenekelőtt vitatta az elsőfokú ítéleti tényállást, kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz „történeti tényállást”. Előadta, az elsőfokú eljárásban az I. és II.r. alperesek elismerték, hogy a nyomdagép 21.000.000,- forint összegű vételárát két egyenlő részre osztották. A vételár fele részére szólt a lízingszerződés, a másik fele részére pedig a kölcsönszerződés. Az I. és II.r. alperesek elismerték és megerősítették, hogy a kölcsönszerződést ők írták alá és elismerték a tartozás fennállását akként, hogy azzal a cégük a III.r. alperes tartozik.

Hangsúlyozta, hogy a III.r. rendű alperes két tulajdonosa az I. és II.r. alperes, míg az "A" Kft. az ő tulajdonát képezi.

Az alperesek nyilatkozatai egyértelműen bizonyítják azt a tényt, hogy a kölcsönszerződés színlelt volt, ezen túlmenően azt is, hogy mit színlelt. A vételár megfizetésére szóló megállapodást színlelte, azt, hogy az alperesek cége a perbeli gépet fele részben a

lízingcégen keresztül, másik fele részében pedig a saját tagjai által vállalta kifizetni. A perbeli kölcsönszerződés színlelt szerződés volt, az egy mögöttes megállapodást leplezett. Ezen mögöttes, leplezett megállapodás pedig a per második szakaszában szintén a felek egyező előadása szerint az volt, hogy a kialakult 21.000.000,- forint vételárát a vevői oldal két részben fizeti meg, egyrészt a közbeiktatott lízingcégen keresztül 10.500.000,- forintot, másrészt a vevő cég tulajdonosai a további 10.500.000,- forintot.

A kölcsönszerződésben, amely szerződés mint kölcsön valóban színlelt volt, az érdemben a vevő gazdasági társaság tagjainak fizetési kötelezettségét rögzítette, azaz a készfizető kezességvállalásukat. Az I. és II.r. alperesek részben teljesítettek, ezzel elismerték a fizetési kötelezettségüket.

A színlelés az összes érdekelt részéről megvalósult, egyoldalú színlelés nem történt.

Tehát a perbeli kölcsönszerződés színlelt szerződés volt és egy másik mögöttes szerződést leplezett, mégpedig az I. és a II.r. alperesek fizetési kötelezettség vállalását. Ez pedig a Ptk.272.§.(1) bekezdésében írt kezességvállalás, amelynek alaki feltétele az írásba foglalással teljesült. Az önálló fizetési kötelezettség vállalásra figyelemmel a Ptk.274.§.(2) bekezdés a./ pontja szerint készfizető kezességet vállaltak az alperes.

Az I.r. alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jelen perbeli döntést a felperes módosított és végleg fenntartott kereseti kérelme keretei között lehetett és kellett meghozni. Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy kik között állt fenn és milyen jogviszony, a kereseti kérelmet milyen felek között, milyen jogviszonyra alapította a felperes. A felperesnek módja lett volna az elsőfokú eljárásban a keresetét módosítani, de ezt többszöri felszólítás ellenére sem tette.

A felperes a jelen perben meghivatkozott, de peres félként nem szereplő gazdasági társaságok tekintetében sem indított más olyan peres eljárást, amely esetleg a jelen kereseti kérelem eldöntésének előkérdését képezte volna.

Az II. és III.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Hangsúlyozták, hogy a felperes fellebbezésében előadottak iratellenesek, számos esetben „csúsztatásokkal” terhesek. Tényként állapítható meg, hogy az alapeljárás 2009. szeptember 9. napján megtartott tárgyalási napján a felperes által kereseti követelése alapjául hivatkozott kölcsönszerződés mint magánokirat valósága minden kétséget kizáróan megdőlt. Ezen körülményből eredően a magánokirat valódiságát a felperesnek kellett volna bizonyítania.

A későbbiekben a felperes korábbi állításaival ellentétben már arra hivatkozott, hogy a szerződés színlelt és minden vonatkozásban elfogadta az alperesi oldal védekezését. A megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a perrel érintett nyomdagép vonatkozásában kizárólag egyetlen adásvételi szerződés jött létre, a felperesi érdekkörbe tartozó "A" Kft. eladó és a "B" Kft. között 10.500.000,- forintos vételáron. Felperes ezen szerződés érvényességét soha nem vonta kétségbe, nem támadta meg, sőt kifejezetten elismerte. Ezt a vételárát részére a lízingcég maradéktalanul megfizette.

Nem támaszthat a felperes követelést az II. és III.r. alperesekkel szemben készfizető kezesség jogcímén sem. Készfizető kezességet az alperesek nem vállaltak, ennek a kölcsönszerződés nem minősül.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatait a Pp.206.§-ában meghatározott elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg és az ebből levont következtetése is helytálló. Az ítéltábla mindenben osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. Fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Nem alapos a felperes azon fellebbezési érvelése, hogy a megyei bíróság a tényállást az iratok tartalmával illetve az I. és II.r. alperesek személyes nyilatkozataival ellentétesen állapította meg.

A Pp.213.§.(1) bekezdése kimondja, az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben illetőleg a 149.§. alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

A Pp.220.§.(1) bekezdés b./ pontja értelmében az írásba foglalt ítéletnek többek között tartalmazni kell az ítélet rendelkező részét és indokolását, mely utóbbinak része a tényállás.

Ugyanakkor a Pp.215.§-a szerint a döntés - ideértve a döntés indokolását is - nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen.

Az ítéltábla álláspontja szerint megalapozatlan az ítélet tényállásának kiegészítésére vonatkozó felperesi fellebbezési érvelés, mivel az elsőfokú bíróságnak a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között kellett a jogvitát elbírálnia és ehhez képest a „releváns” tényállást megállapítania. Ezt figyelembe véve a megyei bíróság helyesen állapította meg az ítélet alapjául szolgáló tényállást, annak kiegészítésére jogi lehetőség nincs. (BH.1994/272.)

A színleltég körében megalapozottan állapította meg, hogy a felperes valamint az I. és a II.r. alperesek között 2006. október 20. napján létrejött kölcsönszerződés nem minősülhet a III.r. alperes és a perben nem álló "B" Kft. között létrejött adásvételi szerződésnek, mivel a kölcsönszerződésben félként sem az "A" Kft. sem a III.r. alperes nem szerepel. Ugyanakkor a nyomdagépre vonatkozó adásvételi szerződést pedig az "A" Kft. és a "B" Kft. kötötte 10.500.000,- forintos vételáron.

A jogi képviselővel eljáró felperes az elsőfokú eljárásban keresetét nem módosította és nem vonta perbe a lízingcéget és nem volt keresete az adásvételi szerződés semmisségének a megállapítására. E körben a megyei bíróságot a Pp.3.§.(3) bekezdése alapján tájékoztatási kötelezettség nem terhelte. A felperes által állított színlelt szerződéssel érintett felek nem álltak perben, így a jogkövetkezmények levonására a jelenlegi perben állás illetve kereset tükrében nincs jogi lehetőség, csak a kereset elutasítása.

Nem alapos a felperes fellebbezése a készfizető kezesi felelősség megállapítására vonatkozóan sem.

A kezesség személyi biztosíték. A Ptk.272.§.(1) bekezdése szerint a kezesi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette teljesíteni. A kezesség folytán tehát megnövekszik a kötelezettség teljesítéséért felelős személyek száma, ami a jogosult vagyoni fedezetének növekedésével jár együtt. Kezességet csak írásban lehet érvényesen vállalni (Ptk.272.§.(2) bekezdés). Ahhoz, hogy

érvényes kezesség-vállalás történjék, nem szükséges „a kezesség” szó használata, csak az a lényeges, hogy a nyilatkozat tartalma szerint kezességnek minősüljön.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes valamint az I. és a II.r. alperesek között 2006. október 20. napján létrejött kölcsönszerződés nem minősül kezesség-vállalási szerződésnek, hiszen ezen iratban az I. és II.r alperesek 2008. október 20. napjáig 12 havi egyenlő részletben vállalták megfizetni a 10.500.000,- forintot. Külön, kifejezett megállapodás hiányában ezt kiterjesztő módon nem lehet értelmezni és az „adós” megnevezésből nem lehet önmagában azt a következtetést levonni, hogy az I. és II.r. alperesek kezességet vállaltak. Amennyiben a felperes azt kívánta elérni, hogy az alperesek a tartozásért egyetemleges kötelezettséget vállaljanak, úgy készfizető kezesként kellett volna velük szerződnie. Ilyenre azonban nem került sor.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp. 78.§.(1) bekezdése alapján ő köteles az I-III.r. alperesek másodfokú perköltségét megfizetni, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§.(5) bekezdése alapján bruttó 150.000,- forintban állapított meg.

Győr, 2011. évi január hó 20. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró